

at den Tanke, der laa til Grund for hint Forslag, da kunde blive gjenoptagen og gjenført. Foreløbig foreligger den altsaa ikke ved denne Leilighed.

Til den Afdeling af Lovforslaget, som først foreligger til Behandling, er der stillet en Del Endringsforslag, de fleste af Udvalget i dets Helhed, nogle af et Mindretal. Jeg skal komme til noget nærmere at omtale disse Endringsforslag, og der foreligger da strax et Forslag om en ny Affattelse af § 1. Det, at vi foreslaa en hel ny Affattelse, betyder ikke, at der er nogen betydelig indre Forskjel mellem Udvalgets Stilling til det, der er nedlagt i vor Affattelse af Paragrafen, og Regjeringens Affattelse, men det har været en Nødvendighed, fordi vi her foreslaa et Tillæg, som er af meget stor Betydning eller kan blive det. Thi medens Forslaget, som det foreslaa fra Regjeringens Side, udelukkende havde for Øie at opnaa en Sikring for dem, der arbejdede for Andre i en af de Virksomheder, som Loven nærmere bestemte, og saa led Ulykke under dette Arbeides Udførelse for Andre, har det været taget under Overveielse i Udvalget, om det ikke var muligt at udvide Sikringen til de Smaaafolk, de økonomist paa samme Maade Stillede, som arbejder for egen Regning. Enhver, der har fulgt Forhandlingerne baade i og udenfor denne Sal om dette Lovforslag, vil vide, at der her netop røres ved et Punkt, som har vakt nogen Misstemning, hvor man har været ilde til Mode ved de Resultater, der vilde fremkomme. Det, at en Person, der under aldeles lige Forhold udfører et aldeles lignende Arbeide som en Anden, men arbejder for sig selv, medens den Anden arbejder for en Andens Regning, ikke skal være sikret, medens den Sidste er det, er Noget, som kan fremtræde særlig grelt og særlig støvende, naar man tænker sig, at det er en lille Haandværker eller den lille Skibsfører, der har 1 Mand, Svend, Dreng eller Medhjælper, og som, fordi han er Arbeidsgeber, maa bidrage til Sikringen mod den Ulykke, som rammer denne hans Medhjælper, medens han selv, der udfører et Arbeide af ganske samme Bestaaffenhed, ikke opnaar eller kan opnaa Sikringen. Det var allerede i Udvalget i Fjor paa Tale, dette Spørgsmaal, om virkelig Lovens Princip udelukkede Muligheden af at foretage en Udvidelse, om det var praktisk gjorligt, og der foreslaa den Gang, men rigtignok kun fra et Mindretal, Forslag om at udvide Sikringen paa et Omraade, nemlig i Landbruget, til dem, der arbejder for egen Regning, paa et Omraade, hvor den praktiske Udførlighed var lettere af en særegen Grund. Flertallet sluttede sig

da ikke til denne Tanke, dels fordi vi ikke kunde finde det rigtig og retfærdigt, naar man gif til en Udvidelse, kun at udvide paa det ene Omraade og ikke overfor de andre Virksomheder, hvor de samme Forhold fremkomme, dels fordi vi heller ikke ret kunde finde hele Tanken forenelig med Principet i Loven, nemlig, at det er Arbeidsgeberne, der skulle bære Arbejdernes Risiko paa dette Omraade. Thi, naar man ser paa den enkelte Arbejder og den enkelte Arbeidsgeber, vil Forholdet jo for den, der arbejder for egen Regning, stille sig saaledes, at han skal bære sin Risiko selv. Men da Gjennemførelsen af dette Princip, at Arbeidsgeberne skulle bære Arbejdernes Risiko, i Lovforslaget er sket paa den Maade, at det er Arbeidsgebernes Arbeids indenfor visse Omraader, visse naturlige Grupper, som kommer til at bære Arbejdernes Risiko i den enkelte Virksomhed, er det muligt og bliver let principielt foreneligt med Lovforslaget at bringe ogsaa dem, der arbejder for egen Regning i de samme Virksomheder, ind under Loven, nemlig saaledes, at Vedkommende erkjendes at have den dobbelte Egenstaaelse paa en Gang at være Arbeidsgeber og Arbejder. Som Arbeidsgeber indbrages han under Vigningen af de Bidrag, hvorved Sikringen for Arbejderne opnaaes, som Arbejder opnaar han denne Sikring under samme Bilklaar som andre Arbejdere. Det lader sig gjøre; principielt er det foreneligt med og kan det bringes indenfor Lovforslagets Ramme, og det har heller ikke vist sig ved nærmere Overveielse og ved Prøve paa at gennemføre det, at støde paa nogen absolut praktisk Hindring. Den naturlige Forudsætning for, at Arbejderen for egen Regning kommer med ind under Sikringens Ramme, er ganske vist, at han i Egenstaaelse af Arbeidsgeber deltager i Vigningen, hvorved Understøttelsen tilvejebringes, og dette kan jo klart og simpelt gennemføres ved de industrielle Arbejder, hvor Lovforslagets Princip for Vigningen er det, at der lignedes efter samlet Arbeidsløn i en vis Fareklasse. Der lader det sig simpelt gennemføre, at Arbejderen for egen Regning paalægges der et Bidrag i Forhold til, hvad der kan regnes som en til ham selv udbetalt Arbeidsløn, medens han som Arbejder faar den Sikring, hvortil han som Arbeidsgeber har ydet sit Bidrag. Hvad Landbruget angaar, følger desuden Vigningsnorm, som er fulgt i Lovforslaget, nemlig Hartkornet i Stedet for Arbeidslønnen, at man ikke altid kan være sikker paa, at de, der komme til at bidrage i Forhold til Hartkornet, ere de virkelige Arbeidsgeber. Der lader sig tænke den Uregelmaessighed her,